Ištrauka iš Giriraj Svamio paskaitos per Nrisimha Čaturdaši, 2011.05.16, New Dvaraka.

"Jei matome ką nors rodantį blogas savybes arba žemus polinkius, mes turėtume manyti, kad šis žmogus negavo Vaišnavų malonės - štai kodėl jis yra toks. Jei kas nors iš Vaišnavų būtų jam gailestingas, tada jis galėtų pasikeisti. Taigi, mes nekaltiname kitų dėl jų padėties - materialiame pasaulyje kiekvienas yra sąlygotas. Bet mes turėtume manyti, kad šiam žmogui reikia Vaišnavų malonės. Ir tada, ar aš esu tas Vaišnavas? Žinoma, nei vienas vaišnavas nemano, kad jis yra vaišnavas, bet mes turėtume galvoti, "Aš stengiuosi būti vaišnavų tarnu. Ar aš esu tas tarnas, kuris bandys suteikti šiam asmeniui bent truputį malonės, kurią aš gavau iš savo dvasinio mokytojo?" Tada nebelieka klausimo apie tai, kas negerai su tuo kitu žmogumi; liko tik klausimas apie mane - "Ar aš esu tinkamas mano dvasinio mokytojo ir guru paramparos tarnas, kad galėčiau jų malonę išplėsti ir šiam varganam žmogui?" Tokia turėtų būti mūsų kontempliacija".